

ČERNOBÍLÝ PSÍ SVĚT

Dana Emingerová

A BLACK-AND- WHITE WORLD OF DOGS

Na Skalnatém vršku hlídal pastýřům stáda volký ovčácký pes. Když končil den a on přivlel z hor zpátky do salašů ovce, kozy a krávy, chodil se dívat, jak poslední sluneční paprsky zhasínají jeho šedočerný svět.

„Dneska je nebe růžové, zítra bude pršet,“ uslyšel jednou vodu seba, když se zářící kotouč ztrácel za obzorem. Byl to jelen s laní, kteří se s kolouchy vraceli do lesa. A protože psi vidí svět černobíle, starý hlídač se zeptal:

„Jelene, vy nevidíte nebe šedé?“

„Někdy je nebe šedé, když se stmívá,“ připustil jelen. „Ale dnes jsou barváčky.“

„Barváčky?“ nechápal pes.

„Když je nebe od zářícího slunce rudé jako krev, říká se, že bude pršet,“ vysvětloval jelen.

„Myslel jsem, že krev je šedá,“ divl se pes.

Kolouch se smál: „A tráva je podle tebe taky šedá?“

„Jaká jiná?“ odpověděl starý hlídač a kolouch říkal: „Přece zelená jako les. Ty to nevíš, strážo pse?“

„A jaká jsou kytky?“

„Slunečnice žluté, řalce fialové, šípky růžové a chryzy modré...“ křičel kolouch jeden přes druhého. A tak se pes dozvěděl, že svět je barevný. Od té doby kamarádil s jelenem a jeho rodinou a nechával si vyprávět, jaké je slunce při úsvitu, jak vypadají křídla motýlů a kolika odstíny hýjí rozkvetlá louka. Tak měl i on díky čtím očím svět pestřejší.

Jednou napadli pastviny vlci. Starý pes celý den marně obíhal své království a štěkal na poplach. Sice se mu podařilo zahnat alespoň krávy a kozy do bezpečí salašů, ale o život rozběhnutých ovcí vysoko v horách už sám bojovat nedokázal. Nakonec i jeho vlci obkázali.

„Co tu děláš, pse?“ vysmíval se mu vteřící, když uzavřeného hlídače našli na Skalnatém vršku. Pes vzděl, že prohrál, protože v přírodě je nad všechno zákon silnějšího. Proto smířeně řekl:

„Možná naposled se dívám na oranžovožluté slunce, jak putuje po modré obloze.“

Vlci se začali smát, neboť také viděli jen černobíle.

„Navymýšlejí si! Ta obloha je šedá jako naše kožichy a slunce nemá barvu, protože se do něj nelze dívat.“

„Co vy o tom víte?“ odpověděl pes. „Každé mládě v tomhle lese ví, že slunce je žluté, voda modrá a les zelený. Že křídla motýlů hrají všemi barvami a jen noc, když nesvítl měsíc, je černá.“

Vlci zuřili. „Roztrháme tě na kusy za tvé lhaní!“ řvali.

Vtom vyšel z lesa jelen. Než se stačil vzpamatovat, už na něj vlci kvelačně cenili zuby a chřapali po vyjakaných mláďátech.

„Asi ti, jelene, je obloha šedá? Tady pes tvrdí, že je modrá. Zachraň své rodině život a řekni pravdu!“

Jelen pohlédl na zuboženého kamaráda a pak na laň a své bezbarvné děti.

„Nebe? Nebe určitě není modré,“ zařal pod azurovou oblohou.

At Rocky Hill, a big shepherd dog used to guard the herds. When the day ended, he would bring all the sheep, cows and goats from the mountains and he would watch as the departing sun-beams extinguished his grey-black world.

“Today, the sky is red. Tomorrow it will rain,” he heard the words beside him when the shiny disc disappeared behind the horizon; it was a stag with his wife and children who were just returning home from the forest. And since dogs see the world only in black-and-white, the old shepherd dog was surprised and asked: “Stag, you don’t see the sky grey?”

“Sometimes it is indeed grey-when it becomes dark. But today it is red.”

“Red?” The dog did not understand.

“Yes, the burning sun makes the sky red. And when it’s red like blood, then the next day it usually rains.”

“I thought that blood was grey?”

The stag’s offsprings burst out laughing: “And you think the grass is grey too, don’t you?”

“What else?” responded the old shepherd dog. The little fawns laughed again: “It’s green! Like the forest; you don’t know that, uncle dog?”

“And what colour are the flowers?”

“Sunflowers are yellow, violets are purple, briars are pink and cornflowers are blue,” shouted the fawns. And so, the dog learned that the world was full of colours. Since then, he has befriended the deer family and has often sat listening while they told him about the colour of the setting sun, of the wings of butterflies and about the shades to be found in a field of blooms. Thus, even he had the world made brighter – thanks to someone else’s eyes.

One day the wolves attacked the pastures. The old dog ran around his realm for the entire day, barking alarm. He managed to gather all the cows and goats but could not save the lives of the sheep, high in the mountains. In the end, he was surrounded by the wolves.

“What are you doing here, old dog?” his attackers sneered, finding him alone and tired on Rocky Hill. The dog knew he was lost because in nature, the rule of the strongest is the law. He thus said calmly:

“I came here to see the orange-yellow sun, perhaps for the last time.”

The wolves burst out laughing as they also could see only black-and-white.

“Don’t make fools of us! The sky is grey like our fur and the sun has no colour since you can’t look into it.”

“What do you know about it?” the dog answered. “Every child of this forest knows that the sun is golden, that water is blue, that the forest is green, that butterflies have multi-coloured wings and that only the moonless night is black!”

„Je šedá?“ zařval vici a vrhl se na psa.

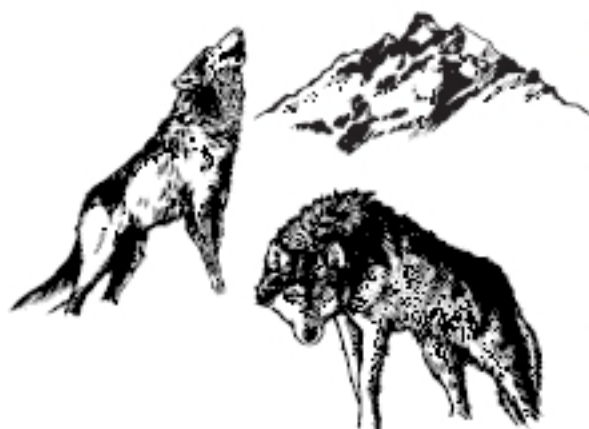
„A co krav? Jakou barvu má krav?“ chtěl se útočnick, když se zelená tráva pod psovým ovčáckým kačlichem bavila do ruda.

„Je také šedá,“ šeptal z drobný jelen, aniž by dokázal pohlédnout svému příteli do uhasínajících očí. Ale moudrý pes se nezlobil. Poražený vládce Skalnatého vršku moc dobře rozuměl tomu, že kdo chce s vlky být, musí s nimi být.

Jenže v tu chvíli se ozval jeden koloušek.

„Tafinku! Pozor!“ vykřikl silným hlasem, aby jej vici slyšeli. „Vidíš ty červené bučky pastevců, kteří na nás mají táhnle z houští?“

Vici zkoprněl. A protože v houští žádnou červenou neviděl, raději upaloval pryč. A pastýři? Když na salaz dorazily jen krávy a kozy, zařal se po ztracených ovcích a vřemém hídači opravdu shánět... Ovšem pravda je – a každé mládě na Skalnatém vršku to ví – že pastevci mají bundy šedé.

The wolves roared. "We'll tear you to pieces for your lying," they shouted.

It was at this time that the stag came out of the forest. The wolves surrounded him too, snapping their jaws at his terrified cubs.

"Stag, tell us, is the sky grey? The dog here claims it is blue. Save the lives of your family and tell us the truth."

The stag looked at his friend, at his wife and helpless children.

"The sky? The sky is definitely not blue," he lied under the clear sky.

"It's grey!" the wolves shouted and hurled themselves at the dog.

"And what about blood? What colour is the blood?" they laughed when the green grass under the dog's fur turned red.

"It's grey too," whispered the heartbroken stag who could not look into the eyes of his dying friend. But the wise dog was not angry. The beaten ruler of the Rocky Hill knew very well that if you want to live with wolves, you have to speak their language.

But at that moment the smallest fawn shouted.

"Daddy, look!" it shouted, loud enough for the wolves to hear. "Can you see the red jackets of the shepherds, coming to us from over there?"

The wolves stopped in fright and since they could not see red, they fled. And the shepherds? When only the cows and goats arrived home, they indeed started looking for their old loyal dog... But the truth – as every cub on Rocky Hill knows – is that the shepherds wear grey.

Foto: Lucie Robinson pro DNA.DNES

Dana Emingerová, novinářka a spisovatelka, si získala proslulost osruchy ve „starém“ Mladém světě svými porázeními rozhovory. Později publikovala mnoho cestopisů a reportáží v MF Dnes. Napsala humorový román o srovnání dědečkovi Těšna mi na dvě stě, knihu rozhovorů se spisovatelem Vítkem Fieštlm Dva životy a státní tajnost Štěst jako mrakodrap. Jako spolupracovnice se podílela na životopisné publikaci o proslulé „zrádné“ rehabilitační sestře Ludmle Možtřov. Její povídka Královna krásy je z právě chystané knihy Nášná tygřice. Pravidelně píše tajzory pro přílohu DNA Dnes. Dana Emingerová je šéfredaktorkou kulturního časopisu Review Českých aerolín.

Dana Emingerová, a journalist and a writer has published a number of travel stories and reports in „MF Dnes“ – one of the biggest Czech daily. She wrote a comic book about a hundred-year-old grandfather named „I'm almost two hundred“, a book of interviews with the writer Vítko Fieštl „Two Lives“ and a collection of short essays „Luck the Size of Skyseraper“. She is the co-author of the biographic publication on the „mimicous“ physiotherapist Ludmila Možtřov. Her story „Beauty Queen“ is from the forthcoming book „Gentle Tigress.“ Dana Emingerová is the Editor-in-chief of Review, the Czech Airlines inflight magazine.